

**REPUBLIKA HRVATSKA
PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA**

GRAD RIJEKA

Gradonačelnica

KLASA: 024-02/25-01/94-16

URBROJ: 2170-1-02-00-25-9

Rijeka, 14. 10. 2025.

Gradonačelnica je 14. listopada 2025. godine donijela sljedeći

z a k l j u č a k

1. Prihvaća se informacija o provedbi natječaja za dodjelu književne nagrade Drago Gervais za 2025. godinu.

2. Donosi se Odluka o dodjeli književne nagrade Drago Gervais za 2025. godinu, u predloženom tekstu.

3. Zadužuje se Upravni odjel za poslove Gradonačelnika, Gradskog vijeća i mjesnu samoupravu da tekst Odluke iz točke 2. ovog zaključka objavi u "Službenim novinama Grada Rijeke".

4. Financijska sredstva za isplatu nagrade iz točke 2. ovog zaključka u ukupnom iznosu od 5.400,00 eura osigurana su u Proračunu Grada Rijeke za 2025. godinu, Razdjel 106: Upravni odjel za odgoj i obrazovanje, kulturu, sport i mlade, Glava Kultura na poziciji PR07090, izvor 1100, konto 329, aktivnost A117303 Književna djelatnost.

5. Za provedbu točke 4. ovog zaključka zadužuje se Upravni odjel za odgoj i obrazovanje, kulturu, sport i mlade.

GRADONAČELNICA

Iva RINČIĆ

Dostaviti:

1. Upravni odjel za odgoj i obrazovanje,
kulturu, sport i mlade, n/r Ive Erceg,
Plamene Šarlije, Helene Semion Tatić,
Gordane Paprika Todorović

2. Upravni odjel za poslove Gradonačelnika,
Gradskog vijeća i mjesnu samoupravu,
n/r Verene Lelas Turak i Vesne Jurković

3. Upravni odjel za financije, 2X

Na temelju članka 13. stavka 2. Odluke o književnoj nagradi Drago Gervais ("Službene novine Primorsko-goranske županije" broj 22/07 i 40/09) i članka 58. Statuta Grada Rijeke ("Službene novine Primorsko-goranske županije" broj 24/09, 11/10 i 5/13 i "Službene novine Grada Rijeke" broj 7/14, 12/17, 9/18 i 11/18 - pročišćeni tekst, 2/20, 3/21 i 4/25), Gradonačelnica Grada Rijeke, 14. listopada 2025. godine, donijela je

ODLUKU
o dodjeli književne nagrade Drago Gervais

I.

Književna nagrada Drago Gervais za 2025. godinu dodjeljuje se kako slijedi:

1. U kategoriji najboljeg neobjavljenog književnog djela, Književna nagrada Drago Gervais za 2025. godinu dodjeljuje se autoru Marku Pogačaru za rukopis pod naslovom "Esej o noći".
2. U kategoriji najboljeg objavljenog književnog djela na nekom od idioma čakavskoga narječja hrvatskoga jezika, Književna nagrada Drago Gervais za 2025. godinu dodjeljuje se autorici Jurjici Vesni Gržalja za zbirku pjesama "San od sanj".

II.

Nagrada iz točke I. ove Odluke sastoji se od posebnog pisanog priznanja Marku Pogačaru i Jurjici Vesni Gržalja te novčane nagrade u bruto iznosu od 5.400,00 eura koji se dijeli na jednake dijelove, po 2.700,00 eura svakom autoru, a autoru Marku Pogačaru pripada i pravo na objavljivanje književnog djela na teret proračunskih sredstava Grada Rijeke.

III.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objaviti će se u „Službenim novinama Grada Rijeke“.

KLASA: 024-02/25-01/95-16
URBROJ: 2170-1-02-00-25-1
Rijeka, 14. listopada 2025.

GRADONAČELNICA

Iva RINČIĆ

REPUBLIKA HRVATSKA
PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA
GRAD RIJEKA

**Upravni odjel za odgoj i obrazovanje,
kulturu, sport i mlade**

KLASA: 024-02/25-09/147

URBROJ: 2170-1-09-00-25-1

Rijeka, 10.10.2025.

GRAD RIJEKA

GRADONAČELNICI

NA DONOŠENJE

Predmet: Prijedlog Odluke o dodjeli Književne nagrade *Drago Gervais* za 2025.godinu

Pročelnica

Iva Erceg

Materijal izradila:
Gordana Paprika Todorović

Voditeljica Pododsjeka za programe kulture:
Helena Semion Tatić

Voditeljica Odsjeka za kulturu:
Plamena Šarlija

Obrazloženje

Književna nagrada Drago Gervais utemeljena je 1961. godine u počast književniku Dragi Gervaisu, kao najviše književno priznanje našeg kraja (u daljnjem tekstu: Nagrada). Nagrada se dodjeljuje za iznimna postignuća na području književnog stvaralaštva.

Nagrada se dodjeljuje svake druge godine, u dvjema kategorijama (za najbolje neobjavljeno književno djelo i za najbolje objavljeno književno djelo na nekom od idioma čakavskog narječja). Time ova Nagrada nije nužno usmjerena samo na lokalne okvire književnog stvaralaštva, već je postala nagrada od nacionalnog, pa i međunarodnog značaja.

Odlukom o književnoj nagradi Drago Gervais ("Službene novine Primorsko-goranske županije" broj 22/07 i 40/09) propisani su uvjeti, postupak, način dodjeljivanja te visina književne nagrade Drago Gervais.

Nagrada se dodjeljuje autorima književnog djela u sljedećim kategorijama:

1. za najbolje neobjavljeno književno djelo (roman, zbirka poezije, zbirka novela, drama i drugo),
2. za najbolje objavljeno književno djelo na nekom od idioma čakavskoga narječja hrvatskog jezika.

Nagrada se sastoji od novčanog iznosa (u svakoj kategoriji iznosi 2.700,00 EUR neto) i posebnog priznanja, u obje kategorije, dok u kategoriji najboljeg neobjavljenog književnog djela autoru pripada pravo na objavljivanje književnog djela na teret proračunskih sredstava Grada Rijeke.

Dana 18. travnja 2025. raspisan je Javni natječaj za dodjelu književne nagrade Drago Gervais 2025. godine. Javni natječaj bio je objavljen u "Novom listu" te ostalim javnim glasilima i časopisima. Rok za dostavu književnih djela bio je 31. svibnja 2025. godine.

Odbor književne nagrade Drago Gervais u sastavu Plamena Šarlija, kao predstavnica Grada Rijeke, Niko Cvjetković, kao predstavnik Gradske knjižnice Rijeka i Velid Đekić, kao predstavnik Kulturnog vijeća za književnu djelatnost Grada Rijeke imenovao je Prosudbeno povjerenstvo u sastavu: Boris Perić, Dora Šustić, Ivica Prtenjača, Vlado Simcich i Milorad Stojević. Za predsjednika Povjerenstva izabran je Boris Perić. Zadaća Povjerenstva bila je stručno vrednovanje književnih djela pristiglih na Javni natječaj.

Na sjednici održanoj 09. listopada 2025. godine Prosudbeno povjerenstvo i Odbor književne nagrade Drago Gervais zajednički su utvrdili konačan prijedlog za dodjelu Nagrade.

U kategoriji najboljeg neobjavljenog rukopisa predložen je književni esej pod naslovom **"Esej o noći"** autora **Marka Pogačara**.

U obrazloženju je istaknuto sljedeće:

„Iako svoju rodnu odrednicu naoko nosi već u naslovu, „Esej o noći“ Marka Pogačara teško je bez ostatka strpati u neku od ladica kojima bi, bar u svojem školskom pristupu, trebala baratati suhoparna književna analiza. Eseju on uvelike duguje okvir i strukturu (ili, kako Ludwig Wittgenstein reče, oblik i smisao) i tu svakako valja pohvaliti autorovo nastojanje da tu danas već prilično zanemarenu literarnu formu održi na životu, štoviše, da vješto iskoristi sve mogućnosti koje mu ona pruža i kreira svoj tekst kao čitanja vrijedno književno djelo razigrane ozbiljnosti i suverena vrludanja svim putovima, puteljcima i stranputicama što ih zadaju tema i „žanr“. A da se to postigne potrebna je isto tako suverena pripovjedačka strategija, koja će nit teksta, a time i pozornost čitaoca, uza sve izlete u vlastita i tuđa razmišljanja sigurno vratiti izvornoj zamisli. Esej je, mogli bismo reći, pripovjedna forma srodna prozi (nikako puka podvrsta) u njezinim zahtjevnijim oblicima, a opet, tkivu „Eseja o noći“ nikako ne možemo poreći naglašenu poetičnost koja mnoge rečenice pretvara u stihove, kadre da svoj smisao opravdaju i u lirskoj formi. Jer „Esej o noći“ – smije li se u njegovu kontekstu uopće reći „bjelodano“? – nije samo „kulturna povijest noći“ kao takve - što bi se

s pravom moglo pomisliti s obzirom na brojnost različitih pristupa temi, bogato ilustriranih i pomno izabranim citatima iz umogleđa drugih autora – nego i naglašeno autorska refleksija, da ne kažemo intimna „noćna“ ispovijest, čija zgodimična autobiografičnost, međutim, vješto izbjegava glibove stereotipne autobiografije.

Utoliko ne bi trebalo začuditi svrstamo li „Esej o noći“ u okruženje književnih djela kao što je, primjerice, roman „Zapisi Maltea Lauridsa Briggea“ Rainera Marie Rilkea, čija je romaneskna ich-forma također duboko protkana sretnim uplivima eseja i lirike, a da time ni trenutka ne upada u zamke artificijelnosti ili čak manirizma, koje bi njezinu autentičnost mogle staviti u pitanje. Da, „Esej o noći“ takvo je djelo i duboko vjerujem da će naklonjeni čitalac, koji se u zadovoljstvo svoje lektire voli upustiti i intelektualno, prepoznati njegovu iznimnu kvalitetu. Sasvim gramatički, Pogačarova noć zapravo nema množine, a teško ju je zamisliti i u jednini. Ona je činjenica, ona je opći pojam, ona je stanje svijesti, a bome i onog neuhvatljivog trenutka u kojem, frejdovski rečeno, nesvjesno kroz svoju poroznu membranu prodire u svijest. O prodorima pisao je i Jean Baudrillard, nazivajući prodor simulacije (simulakruma) u stvarnost „terorom“. Pogačar, pak, u svoju „fenomenologiju noći“ nerijetko upisuje strah, ali – bilo to Baudrillardu na pameti ili ne – u izvornom značenju engleskog izraza „terror“, što ga je Ann Radcliffe još u doba tzv. gotičkog romantizma označila kao „strah koji oplemenjuje dušu“. Riječju, noć je ono što potiče na razmišljanje, koje će, opet, svoju materijalizaciju ponajprije pronaći u formi eseja i njegova suptilnog premještaja prema lirskom iskazu, koji u sebi pomiruje intimo šifriranje i uvriježenu redundantnost, odnosno, malčice pojednostavljeno, osobno i opće.

Jedan moment koji u sebi provodi to pomirenje svakako su snovi, trajna preokupacija svakog čestitog noćnika, koja ga po buđenju stavlja pred nemilosrdno pitanje treba li ih bilježiti i ako da – kako? Sigmund Freud je, što i nije nepoznat podatak, godinu objavljivanja svojeg „Tumačenja snova“ postdatirao iz 1899. u 1900., ne bi li time naglasio njegov „stoljetni značaj“. Iako su ga mnogi, već po naslovu, zasigurno smatrali sanjaricom, ono što je zaista bilo epohalno činjenica je da „Tumačenje“ nudi uvid u nesvjesno-podsvjesnu strukturu snova, kao i moguć dokaz da psiha, poput pekara iz nekoć poznate pjesme Bijelog dugmeta, radi i noću. „Esej o noći“ nudi pak književnu analizu snova, sastavljenu prema svim pravilima struke, analizu koja bi rečenom noćniku – da, onom što ga je od Aloysiusa Bertranda baštinio Charles Baudelaire - mogla itekako pomoći da se snađe u njihovoj literarizaciji, ma koliko se ta doimala poput Borgesove „Knjige od pijeska“, a i ne baca nam uzalud onaj neki čovječuljak iz bajke u oči upravo pijesak, kojim će nas, malo slobodnije interpretirano, prevesti u san i generirati nam snove. Noćnik će, međutim, upozorava nas autor „Eseja“, sanjati i ako ne spava, stapajući, bit će, u blaženstvu snohvatice san i stvarnost u stvarnost sna. Da stvarnost jedne noći nije ujedno i stvarnost čitava života, to su znali i Arthur Schnitzler i Stanley Kubrick i Nicole Kidman, koja tu rečenicu na kraju Kubrickove ekranizacije Schnitzlerove „Nove sna“ tako dojmljivo izgovara. Ali stvarnost noći nije ni stvarnost dana, što nam autor „Eseja“ zorno pokazuje na najmanje tisuću i jednom primjeru, naposljetku i na onom da se Šeherezada ne bi baš bila proslavila nekakvim *pričama tisuću i jednog dana*. Kako noć u nekoj općoj predodžbi ne može bez glazbe, „Esej o noći“ ima i svoj specifični *soundtrack*, naznačen, uostalom, već i u autorovu natječajnom pseudonimu „Mala noćna muzika“. Iako se u tekstu implicitno ne spominje, teško je tu ne pomisliti i na Gustava Mahlera, u čijoj Trećoj simfoniji (četvrti stavak) Friedrich Nietzsche upozorava čovjeka da „pazi što mu govori duboka ponoć“, jer „svijet je dubok i mišljen dublje nego dan“. Ako ćemo taj stih u „Eseju“ i uzaludno tražiti, on iz njega sve vrijeme prosijava, usudio bih se reći, kao neizgovoren lajtmotiv. I noć nije samo mišljena drukčije i dublje od dana, već nudi i izazove koje dan ne poznaje. Pa nije uzalud filozofski dvojac Bruckner/Finkelkraut u svojem u nas nažalost neprevedenom zajedničkom prvijencu „Au coin de la rue, l'aventure“ gradu kakav poznajemo danju stavio uz bok i onaj pustolovni „drugi grad“, što nam ga otkriva i oblikuje noć.

A ako je Bertrandova „Gašpara noćnika“ u glazbene sfere i prenio Maruice Ravel, neće nam biti naodmet prisjetiti se i da je Ravel bio jedan od omiljenih skladatelja austrijskom piscu Thomasu Bernhardu, što ga Pogačar u svojem eseju također izdašno citira (i to s dobrim razlogom). Znalci će reći da je upravo Ravel svoji neprestanim variranjima jedne te iste glazbene teme (usp. Bolero) ponukao Bernharda da u svojoj prozi primijeni sličan sintaktičko-stilistički postupak (usp. Gubitnik), ali tome se nakon čitanja „Eseja o noći“ može pridodati i zamjedba da se sama noć u svojoj esejističkoj razradi povodi za istom „komunikativnom“ međuigrom motiva kao što to u glazbi čini, recimo, fuga. Noć, rekli bismo, za Pogačara nije puki predmet promatranja i razmatranja, već nas – poput sablasti kod Jacquesa Derride – slijeće u vlastitom domui od nas traži razgovor. A kako se Derrida u svojoj knjizi „Spectres de Marx“ u kontekstu rečena salijetanja (*hantologie*) obilato

koristio i njemačkom inačicom „heimsuchen“, ne čudi ni da se autor „Eseja o noći“ na jednom od središnjih mjesta svojeg razmatranja poslužio freudovskim terminom *unheimlich*.

Ukratko, njemačka riječ *unheimlich*, koja u spektru svojih značenja sadrži i stranost i prisnost, i domaće i ono što bi mu trebala biti suprotnost, a Freud je definira kao oznaku za stanje lagane jeze, u kojem bojažljivo naslućujemo povratak nečeg nekoć poznatog i prisnog, a potom potisnutog, u svijest, najbolje opisuje i Pogačarov pristup noći kao poznato-nepoznata terena s kojim nam valja komunicirati. Tu ne treba posebno isticati ni da je Freudov esej „Das Unheimliche“ velikim dijelom analiza pripovijetke „Der Sandmann“ E. T. A. Hoffmana (prevedene u nas kao „Pješčuljak“), dakle, priče o istom onom maločas spomenutom biću koje nam u bajkama pijeskom generira snove, a u spomenutoj nas pripovijetci lišava vida. Podvučemo li ovdje crtu, slobodno možemo reći: noć je prisna i noć je strana, noć je dom i noć je sablast što ga salijeće, noć traži razgovor i noć traži govor, noć traži pristanak i noć nudi pijesak, noć je drugo, a opet i ono izvorno naše. Noć, što svojim tamnim koloritom kod Byrona postaje svemirom, nekom će biti zvjezdanom svjetlošću prošaran melem na rane dana. U redu, ovo je već poezija, ali i „Esej o noći“ velikim dijelom i jest poezija. I – što je možda najvažnije – upravo na taj način udovoljava svim zahtjevima svojeg tumačenja. „O noći, uzeh već kokain“, glasi jedan poznat stih Gottfrieda Benn. Na tom tragu možemo mirne duše reći da je „Esej o noći“ nokturno bez vanjskih stimulansa. Riječju, književni esej kakav ima biti. I valja ga nagraditi, čak i za volju digniteta same nam književnosti, koja, ako ćemo pravo, nikad nije ni mogla bez noćnih tema. A noć je ipak i svakodnevna pojava, koja ne usrećuje samo vampire.

S obzirom na sve ovo, zaključeno je da rukopis *Esej o noći* doseže navedene književne i izvan književne kriterije, stoga predlažemo da mu se dodijeli Književna nagrada Drago Gervais u kategoriji neobjavljenog rukopisa.“

U kategoriji najboljeg objavljenog književnog djela na nekom od idioma čakavskog narječja hrvatskog jezika predložena je zbirka pjesama **„San od sanj“** autorice **Jurjice Vesne Gržalja**.

U obrazloženju je istaknuto sljedeće:

„Zbirka Jurjice Vesne Gržalja (1941.) *San od sanj* izražajno je usredotočenog stiha pisana tijekom više godišnjih doba i razdoblja života. Pjesme su to o gubicima, nepovratnosti vremena, ali i ljepote koju je život nosio, a autorica ih je post zabilježila u vinjetama uspomena, kovitlacima nepredvidljivosti koji su pokretali cijeli aparat promišljanja o susretima i rastancima. Dakako, to su teme oduvijek poznate u tradiciji svjetske poezije i književnosti. No, ovdje je riječ o čakavskoj književnosti, onoj koja polako odumire i ostaje tek u simboličnim tragovima među govornicima, najčešće, starije dobi. Uzročnike tomu nije potrebno dugo tražiti – migracije velikog broja stanovništva iz drugih krajeva ne samo Hrvatske, nego i regije, donijeli su određenu ireverzibilnu neuravnoteženost među govornicima čakavskog narječja i nužnu prilagodbu prema standardnom jeziku. Stoga ne treba čuditi što je ova zbirka upravo onaj pisani spomenik jeziku koji se želi sačuvati od potpunog zaborava i nestanka.

San od sanj posveta su moći održanja zavičajnog govora, u ovom slučaju rodnog mjesta autorice Jurjice Gržalje, Šmrike, i to pronicavim neprikrivenim motivima nostalgije i melankolije koji prevladavaju cijelom zbirkom unesenim u stihove nježnošću i radošću istovremeno. Umjesto tugom za prošlošću natopljenim riječima, autorica je pjesme napisala lakoćom zanesene i zaigrane poetese hrabro istražujući sve mogućnosti toplog i, njoj očevidno, prisnog čakavskog narječja, njezini su stihovi iznimni jezični i tematski skladan kompozicijski doseg, rijedak u dijalektalnom izričaju, koji ponekad zna biti pomalo ograničen svojim redundantnim vokabularom, no u ovom slučaju pokazujući upravo suprotno – kako je vitalan i snalažljiv. O otpornosti na vanjske utjecaje nekom drugom prigodom. Autorica je kao i u svojim prethodnim zbirkama okrenuta sebi, ali ne na neki egoističan način, već gradeći prekrasne slike uskršavajući prethodni stariji i pravedniji svijet "u njegovoj osjetilnoj realnosti, birajući domaći jezik kojim se govorilo u njezinoj obitelji i zavičaju", kako je navela čakavska autorica Vjekoslava Jurdana u svom eseju *Između neba i zemlje* o Gržaljinu poeziji. *San od sanj* snažna je posveta čakavskom jeziku i kulturi koji nam ubrzano izmiču iz lokalne zajednice, stoga je važan literarni i estetski dokument vrijedan naše pažnje.

Imajući to sve u vidu, predlažemo da se knjizi San od sanj autorice Jurjice Vesne Gržalja, dodijeli nagrada Drago Gervais u kategoriji najboljeg objavljenog književnog djela na nekom od idioma čakavskog narječja.“

Prosudbeno povjerenstvo jednoglasno se složilo da treba pohvaliti:

Proza (rukopisi):

1. (Šifra: vsd345) *Zar opet tata*, Ružica Gašperov (Split)
2. (Šifra: TIRKIZNI NEBODER 2025) *Plavokrug*, Ema Brkljača (Rijeka)
3. (Šifra: CHOPINOMANIA) *Gouldova stolica*, Marta Glawatzky Novosel (Zagreb)
4. (Šifra: KSSS1008) *Trešnja*, Mislav Živković (Đakovo)

Poezija (rukopis):

1. (Šifra: HAIBUN) *Zmišane štajuna*, Marina Valković (Vrbnik)

I ovom prilikom, utemeljitelju *Književne nagrade Drago Gervais* predlažemo da se nastavi, ili prema vlastitoj procjeni, ojača promicanje njezinog nacionalnog karaktera i utjecaja. Upravo je izlazak regije iz njezinih vlastitih okvira najbolji način njezinog predstavljanja.

Temeljem odredbe članka 13. Odluke o književnoj nagradi Drago Gervais, konačni prijedlog za dodjelu Nagrade dostavlja se Gradonačelnici, koja na temelju navedenog prijedloga donosi Odluku o dodjeli Nagrade.

Slijedom svega navedenog predlažemo da Gradonačelnica donese sljedeći

ZAKLJUČAK

1. Prihvaća se informacija o provedbi natječaja za dodjelu književne nagrade Drago Gervais za 2025. godinu.
2. Donosi se Odluka o dodjeli književne nagrade Drago Gervais za 2025. godinu, kao u predloženom tekstu.
3. Zadužuje se Upravni odjel za poslove gradonačelnika, Gradskog vijeća i mjesnu samoupravu da tekst Odluke iz točke 2. ovog zaključka objavi u "Službenim novinama Grada Rijeke".
4. Financijska sredstva za namjenu iz točke 2. ovog zaključka u ukupnom iznosu od 5.400,00 EUR osigurana su u Proračunu Grada Rijeke za 2025. godinu, Razdjel 106: Upravni odjel za odgoj i obrazovanje, kulturu, sport i mlade, Glava Kultura na poziciji PR07090, izvor 1100, konto 329, aktivnost A117303 Književna djelatnost.
5. Za provedbu točke 4. ovog Zaključka zadužuje se Upravni odjel za odgoj i obrazovanje, kulturu, sport i mlade.

Na temelju odredbe članka 13. stavka 2. Odluke o književnoj nagradi Drago Gervais ("Službene novine Primorsko-goranske županije" broj 22/07 i 40/09) i članka 58. Statuta Grada Rijeke ("Službene novine Primorsko-goranske županije" broj 24/09, 11/10 i 5/13 i "Službene novine Grada Rijeke" broj 7/14, 12/17, 9/18 i 11/18 - pročišćeni tekst, 2/20, 3/21 i 4/25), Gradonačelnica Grada Rijeke, dana _____ 2025. godine donijela je

ODLUKU o dodjeli književne nagrade Drago Gervais

I.

Književna nagrada Drago Gervais za 2025. godinu dodjeljuje se kako slijedi:

1. U kategoriji najboljeg neobjavljenog književnog djela, Književna nagrada Drago Gervais za 2025. godinu dodjeljuje se autoru **Marku Pogačaru** za rukopis pod naslovom **"Esej o noći"**.
2. U kategoriji najboljeg objavljenog književnog djela na nekom od idioma čakavskoga narječja hrvatskoga jezika, Književna nagrada Drago Gervais za 2025. godinu dodjeljuje se autorici **Jurjici Vesni Gržalja** za zbirku pjesama **"San od sanj"**.

II.

Nagrada iz točke I. ove Odluke sastoji se od posebnog pisanog priznanja Marku Pogačaru i Jurjici Vesni Gržalja i novčane nagrade u bruto iznosu od 5.400,00 EUR koji se dijeli na jednake dijelove, po 2.700,00 EUR svakom autoru, a autoru Marku Pogačaru iz točke I. podtočke 1. ove Odluke, pripada i pravo na objavljivanje književnog djela na teret proračunskih sredstava Grada Rijeke.

III.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objaviti će se u „Službenim novinama Grada Rijeke“.